

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и притужбе
-приступ информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 07-00-00040/2014-06

Датум: 02.04.2014.године

АДВОКАТ

Милорад Константиновић- пуномоћник за пријем писмена за Југослава
Петрушића из Медвеђе

Београд
Захумска 12

На основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности ("Сл. гласник РС", бр.97/08, 104/09-др. закон и 68/12-одлука УС) у прилогу се доставља решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00040/2014-06 од 02.04.2014. године.

С поштовањем,

ПОМОЋНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Наталија Петковић

Natalija Petkovic

Број: 07-00-00040/2014-06

Датум: 02.04.2014.године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Југослав Петрушић из Медвеђе, против решења Министарства одбране-Војнобезбедносне агенције број 17868-3 од 20.12.2013. године, на основу члана 39. став 1, чл. 43, 44. став 2. и члана 58. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“, бр. 97/08, 104/09-др. закон и 68/12-одлука УС) и члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10), а у вези са чланом 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (Сл. гласник РС“, бр.20/04, 54/07, 104/09 и 36/10), доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се решење Министарства одбране-Војнобезбедносне агенције број 17868-3 од 20.12.2013. године и предмет се враћа на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеним решењем Министарства одбране-Војнобезбедносне агенције, као руковаоца података (у даљем тексту: ~~Руководилац података~~) број 17868-3 од 20.12.2013. године одбијен је захтев за остваривање права у вези са обрадом података о личности, који је поднео Југослав Петрушић из Медвеђе дана 03.12.2013. године.

Против решења Руковаоца података, Југослав Петрушић је дана 8.1.2014. године изјавио жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник), у којој је навео разлоге због којих сматра да је ожалбено решење неправилно донето и да га треба поништити, те му омогућити остваривање права на копију података о његовој личности.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 16.1.2013. године доставио жалбу Руковаоцу података, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности, ради изјашњења.

У одговору на жалбу број 957-2 од 24.1.2012. године, Руководилац података је остао при наводима из ожалбеног решења истичући да су неосновани жалбени наводи да се ради само о тражењу копије изјава подносиоца захтева, односно података које је жалилац лично прослеђивао органима безбедности за време НАТО бомбардовања, већ се у 25 документа, у односу на које је донето ожалбено решење, поред података које жалилац наводи налази и велики број других тајних података који су прикупљени другим методама прибављања безбедносних података и од других физичких лица као и података који су прибављени разменом са страним службама.

По разматрању жалбе, одговора на жалбу и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је Југослав Петрушић дана 03.12.2013. године поднео Руковаоцу података захтев којим је, након извршеног увида у службену документацију, тражио издавање копије 32 документа.

Поступајући по наведеном захтеву, Руководилац података је донео решење број: 17868-3 од 20.12.2013. године, којим се одбија захтев за достављање копије 25 докумената

као неоснован. У образложењу ожалбеног решења се наводи да је жалилац претходно поднео захтев за обавештење о обради података о личности и да је том захтеву удовољено тако што је жалиоцу омогућен увид у 32 документа из службене документације Војнобезбедносне агенције. Након подношења захтева за издавање копије података, установљено је да се у документима налазе и подаци о личности овлашћених службених лица, подаци о личности сарадника службе, великог броја физичких лица, подаци о методама прибављања безбедносних података, информације и подаци који су прибављени разменом са страним службама као и подаци и информације других државних органа у поседу Руковаоца података, као и да је већина докумената означена степеном тајности. Даље наводе да су наведени подаци били заштићени у документима пре стављања на увид жалиоцу у складу са одредбом чл. 35. став 3. Закона о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији којом је, поред осталог, прописано да се право на обавештење и увид у податке не односи на податке о овлашћеним службеним лицима ВБА који су предузимали мере, идентитету садашњих и бивших сарадника службе, трећим лицима којима би откривање података могло да штети, методама прибављања безбедносних података, податке и информације које су прибављене разменом са страним службама и организацијама. О извршеном увиду сачињена је службена белешка 06.09.2013. године. Поступајући по новом захтеву од 03.12.2013. године процењено је да се именованом може доставити копија 5 докумената, док је за издавање копије 25 докумената захтев одбијен из разлога заштите приватности и заштите инетерса лица као што је живот, здравље и физички интегритет јер се у документима налазе подаци о личности овлашћених службених лица, сарадника службе и других физичких лица, да би се издавањем копија података озбиљно угрозио интерес националне безбедности и да се ради о документима који носе ознаку „строго поверљиво“ чијим откривањем неовлашћеном лицу би била нанета штета националној безбедности Републике Србије. Наводе и то да је актом бр.17868-2 од 20.12.2013. године жалиоцу достављена копија 5 докумената којим је истовремено упућен да копије два документа Окружног суда у Београду тражи од наведеног органа, као Руковаоца података.

Одредбом члана 125. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да се пре доношења решења морају утврдити све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења и странкама омогућити да остваре и заштите своја права и правне интересе.

Чланом 3. тач. 1. Закона о заштити података о личности је прописано да је податак о личности свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у коме је изражена и на носач информације (папир, трака, филм, електронски медиј и сл.), по чијем налогу, у чије име, односно за чији рачун је информација похрањена, датум настанка информације, место похрањивања информације, начин сазнавања информације (непосредно, путем слушања, гледања и сл, односно посредно, путем увида у документ у којем је информација садржана и сл.), или без обзира на друго својство информације, док је тач. 2. прописано да је физичко лице човек на кога се односи податак, чији је идентитет одређен или одредив на основу личног имена, јединственог матичног броја грађана, адресног кода или другог обележја његовог физичког, психолошког, духовног, економског, културног или друштвеног идентитета.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о заштити података о личности прописано је да лице има право да од руковаоца захтева копију податка који се на њега односи.

Одредбом члана 23. став 1. је прописано да се право на обавештење, увид и копију може ограничити између осталог ако би давање обавештења озбиљно угрозило интересе националне и јавне безбедности (тачка 5.), ако би се обавештењем учинио доступним податак за који је законом, другим прописима или актима заснованим на закону одређено да се чува као тајна, а због чијег би одавања могле наступити тешке последице по интерес

заштићен законом(тачка 7.) и ако би обавештење озбиљно угрозило приватност или важан интерес лица, посебно живот, здравље и физички инетгритет (тачка 8.).

Ценећи законистост оспореног решења, Повереник је оценио да у конкретном случају ожалбено решење не садржи разлоге из којих би се могло закључити да је чињенично стање правилно утврђено и да је правилно примењено материјално право. Ово пре свега, што се на основу садржине захтева, ожалбеног решења и одговора на жалбу не може са сигурношћу утврдити да ли се ради о подацима о личности у смислу чл.3. Закона о заштити података о личности. Наиме, недоумицу о природи тражених података подједнако изазива сама садржина захтева који се односи на добијање копије „32 документа из службене документације“, као и диспозитива ожалбеног решења којим се „одбија захтев за копирање 25 докумената“, па Повереник налази да према оваквом стању ствари није могуће закључити да ли се под „документима“ подразумевају подаци о личности жалиоца (његове изјаве и сл.) на чију копију по Закону о заштити података о личности има право физичко лице на које се подаци односе или се пак ради и о документима који су настали у раду Руковаоца, поводом датих изјава жалиоца, а који се не могу сматрати подацима о личности у смислу цитираних одредби истог закона. На овакав закључак упућује навод Руковаоца да се у службеној документацији налазе и документи у којима су садржане информације прибављене разменом са страним службама, подаци о методама прибављања безбедносних података, као и информације других државних органа у поседу Службе. Такође, ожалбено решење не садржи јасне разлоге о томе зашто би се подаци које је жалилац дао Руковаоцу података и у које је већ остварио увид, сматрали поверљивим подацима и које штетне последице би наступиле уколико би се жалиоцу учиниле доступне копије података.

Стога је на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку, а у вези са одредбом члана 43. Закона о заштити података о личности одлучено као у диспозитиву овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку Руковалац података ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и на несумњив начин утврдити да ли сви тражени документи представљају податке о личности тражиоца и у складу са тим да ли се може издати њихова копија, а у случају евентуалног ограничења права на копију података, пружити јасне и недвосмислене разлоге које би то штетне последице наступиле по националну безбедност земље јер пука тврдња о томе да би остваривање права на копију податка угрозило националну безбедност, односно да се ради о тајном податку чијим одавањем би могле наступити тешке последице по интерес заштићен законом ни у ком случају не може да се сматра одлучујућим доказом изнетог становишта. Затим ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о заштити података о личности као и других релевантних Закона.

Такође, првостепени орган треба да испита да ли у конкретном случају може да се удовољи захтеву на начин да се консултује са подносиоцем захтева у мери која је мање неповољна од одбијања захтева да му се издају копије података у облику који су му стављени на увид, а што жалилац није посебно оспоравао у жалби.

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Решење доставити:

1. Министарство одбране-Војнобезбедносна агенција
2. Југославу Петрушићу из Медвеђе
3. Писарници

